

الیزه ۲۰۰۷!؟

■ لاله رستگار ■

ژوئیه نگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

سال جامع علوم انسانی

و در واقع عملاً خود را وارث فرانسوامیتران معرفی کرد. پیروزی میشله باشلت به عنوان اولین رئیس جمهور زن در شیلی و انتخاب آنگلا مرکل به عنوان صدراعظم آلمان چهره جدیدی از سیاست با حضور زنان در سطوح عالی رتبه را به جهانیان نشان داد. در این میان سفر سگولن رویال به رم برای حمایت از سیلویو برلوسکونی از اپوزیسیون سوسیالیست ایتالیا، سفرش به اتریش به دعوت سبزه‌های اروپا، سفر اخیرش به آلمان به دعوت سندیکای اروپا و سفر به ایالات متحده و دیدار با هیلاری کلینتون و کاندولیزا رایس، رویال را به چهره بین‌المللی جناح چپ تبدیل کرده است.

اما آنچه که مسلم است سگولن رویال برای رسیدن به کاخ الیزه با دو مانع اساسی روبرو است:

نخست آن که به نظر می‌رسد جناح چپ از معرفی یک کاندیدای واحد برای انتخابات ریاست جمهوری ناتوان است. اگر چه حزب سوسیالیست در نوامبر ۲۰۰۶ کاندیدای خود را اعلام خواهد کرد، اما تقریباً تمامی سران حزب سوسیالیست معتقدند که کاندیدای مورد

در ۲۲ سپتامبر ۲۰۰۵، سگولن رویال طی یک مصاحبه مطبوعاتی با مجله «پاری ماچ» اعلام کرد که مایل است در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۷ فرانسه، به نمایندگی از حزب سوسیالیست کاندیدا شود. اگر چه برخی از کاندیداهای دیگر از تأمل روی این موضوع سر باز می‌زنند و حضور او را نادیده می‌گیرند، اما او به تیتراژ یک بسیاری از مجلات و رسانه‌ها به خصوص در ناحیه پواتو شارنت* که ریاست حزبی اش را برعهده دارد، تبدیل شده است. به هر حال در کشوری که نوسانات سیاسی بسیار شایع و طبیعی می‌باشد، هیچ چیزی را نمی‌توان پیش بینی کرد.

در ژانویه سال ۲۰۰۶ وی طی اقدامی بی سابقه، در حالی که حزب سوسیالیست مراسم دهمین سال درگذشت فرانسوامیتران را برگزار می‌کرد، او به منظور حمایت از کاندیدای جناح چپ در انتخابات ریاست جمهوری شیلی، میشله باشلت، به آن کشور سفر کرد.

وی در جواب بعضی از خبرنگاران در مورد این اقدام خویش پاسخ داد: «این دقیقاً همان کاری بود که فرانسوامیتران هم انجام می‌داد».^(۱)

مشی های کلی سیاست اش تجربه کند. او در پاسخ به این که آیا خود در جایگاه ریاست جمهوری سال ۲۰۰۷ می بیند یا خیر؟ گفت: "چرا که نه؟ باید برای لحظه ای که می رسد آماده بود و زمانی که می رسد نباید ذهن را با اینگونه سوالات مشغول کرد."^(۱)

او معتقد است که تابو شکسته است. «من فکر می کنم که زن بودن دیگر به معنای معلول بودن نیست. افکار جهانی در این زمینه تغییر کرده است.»

به هر حال حزب سوسیال در ماه نوامبر ۲۰۰۶ کاندیدای مورد نظرش را معرفی خواهد کرد و سگولن رویال معتقد است که هنوز زود است در مورد به دست آوردن ریاست جمهوری صحبت کرد. اما اگر یک لحظه، فقط یک امکان برای پیروزی عقاید جمعی ما وجود داشته باشد. عقاید جمعی ای که قادرند باعث ترقی کشورمان شوند و آن را در تحولات عصر حاضر همراهی کنند، در آن لحظه نباید درنگ کرد.»

آیا او واقعاً می تواند یک کاندیدای بالقوه حزب سوسیالیست در انتخابات ریاست جمهوری باشد؟ به نظر می رسد که حزب سوسیالیست هنوز به پاسخ روشنی در این زمینه نرسیده است. رویال خود در پاسخ به این پرسش بالینخند می گوید: "بله. اما هنوز زمان معرفی کاندیدا نرسیده است. واقعیت این است که من تجربیات سیاسی لازم را دارم. و از نظر من قابل قبول نیست که یک مزد برای کاندیداتوری آمادگی داشته باشد و یک زن خیر!"^(۲)

او در پاسخ به این که بدین ترتیب در جایگاه مقابل فرانسوا هلاند، همسرش، ایستاده است، ضمن این که از دادن پاسخ صریح طفره می رود با خنده می گوید: "من در مقابل او نایستاده ام. این غیر قابل تصور است! من تنها در صورتی می توانم کاندیدا شوم که حزب سوسیالیست من را معرفی کند و من توانایی برد داشته باشم. اما این امکان هم وجود دارد شخصی که در جایگاه و موقعیت بهتری از من قرار دارد و شانس برد بیش تری دارد، معرفی شود.»

در هر حال، هر زنی که برای مناصب عالی رتبه در فرانسه تلاش کند مشکلات زیادی خواهد داشت. به نظر می رسد که این هیاهو و جنجال های رسانه ای در مورد جناح چپ تا زمانی که حزب سوسیالیست نماینده اش را اعلام کند، ادامه داشته باشد.

کند یا خیر؟ البته او در این میان مخالفانی هم دارد. بعضی از کارشناسان مسائل سیاسی معتقدند که او نزد بسیاری از موافقانش همچنان چهره ای ناشناخته است و علی رغم تجربیات طولانی منطقه ای در زمینه مسائل ملی، عملکردش اثبات نشده است. آلفرد گوسر، کارشناس سیاسی، که انتخابات ریاست جمهوری های متفاوتی را مطالعه کرده است، معتقد است که او هنوز باید میزان درک خود از خط مشی در سطح ملی را ثابت کند. او معتقد است که هنوز دیدگاه های رویال در مورد اقتصاد اروپا و روابط خارجی شفاف نیستند.

دومین مانعی که سر راه او قرار دارد این است که فرانسه هرگز رئیس جمهور زن نداشته است. و این برای کشوری که فضای سیاسی کاملاً مردانه ای دارد، قدری مشکل به نظر می رسد. البته شاید زمان آن رسیده است که فرانسه هم مانند بسیاری از کشورهای اروپایی و دیگر نقاط دنیا افق های تازه ای را در زمینه حضور زنان در تعیین خط

○ مانعی که سر راه
سگولن رویال قرار دارد این است
که فرانسه هرگز رئیس جمهور
زن نداشته است و این برای کشوری
که فضای سیاسی کاملاً
مردانه دارد قدری مشکل
به نظر می رسد.

نظرشان اگر چه می تواند آراء خوبی کسب کند ولی به دلیل تعداد کاندیداهای جناح چپ و شکستن آراء موافق چپ، به دور دوم نخواهد رسید. مشابه این اتفاق در سال ۲۰۰۲ زمانی روی داد که ژان ماری لوپن به علت شکستن آراء جناح چپ توانست به دور دوم صعود کند. به نظر می رسد که سگولن رویال ۵۲ ساله، از محبوبیت و موقعیت کافی برای کسب آراء حداکثری برخوردار است. در نظر سنجی های اخیر (۲)، بیش از ۵۰ درصد افرادی که مورد مصاحبه قرار گرفته اند، معتقدند که او توانمندی های لازم برای ریاست جمهوری را دارا می باشد.

محبوبیت او در میان مردم به نسبت دیگر نمایندگان حزب سوسیالیست مرتباً در حال افزایش است و در حالی که خود رتبه نخست را در جلب آراء عمومی دارد، نیکلا سارکوزی، وزیر داخلی، را به مقام چهارم و فرانسوا هلاند، همسرش و دبیر اول حزب سوسیالیست را به مقام هشتم تنزل داده است. بر اساس یک نظر سنجی که اخیراً انجام شده (۳)، سگولن رویال رئیس حزب در ناحیه پواتو شارنت، (تنها زن رئیس حزب ناحیه ای) با کسب ۴۹ درصد رأی موافق از دومینیک دوویلین، نخست وزیر، با ۴۶ درصد رأی موافق و برنارد کوشنر (که سال هاست عالی ترین جایگاه را در میان چهره های جناح چپ دارد) با ۴۶ درصد رأی موافق، پیشی گرفته است. حال باید دید در چنین فضای پرتنش سیاسی، آیا می تواند همچنان محبوبیت و موقعیت خود را حفظ

در فرانسه کاخ الیزه شاید گام کوچکی برای یک مرد باشد. اما هنوز برای نوع زن به معنای یک پرش بزرگ است.

۱- Paris link - ۲۰۰۶/۲۰/۰

۲- Paris link - ۲۰۰۶/۲۰/۰

۳- برگرفته از Lemond.Fr ۵- ژانویه ۲۰۰۶
- نظر سنجی در تاریخ ۲۰ و ۲۱ دسامبر ۲۰۰۵ انجام شده است.

۴- هفته نامه نول ایزرواتور Le Nouvel Observateur
۵- BBC News, Paris By Caroline Wytta

*

ماری - سگولن رویال^(۱)، سیاستمدار فرانسوی. او در ۲۲ سپتامبر ۱۹۵۳ در داکار (سنگال) در خانواده‌ای پرجمعیت که دارای ۸ فرزند بودند متولد شد. مادرش هلن دوی و پدرش ژاک رویال، ارتشی و سرهنگ توپخانه بود. در حدود سال ۱۹۷۰ با فرانسوا هلاند^(۲)، همسرش (دبیر اول حزب سوسیالیست) که از او ۴ فرزند دارد، آشنا شد و تاکنون با هم زندگی می‌کنند. رویال عضو دائم حزب سوسیالیست^(۳) است و در ۲۸ مارس ۲۰۰۴ با کسب ۵۵ درصد آراء ریاست شورای ناحیه ای پواتو-شارنت^(۴) را به دست آورد.

سوابق تحصیلی:

- لیسانس علوم اقتصادی از دانشگاه نانسی^(۵) II (پاریس)
- فارغ التحصیل مؤسسه مطالعات سیاسی پاریس^(۶) (IEP)
- دانش آموخته مدرسه عالی امور اداری^(۷) (ENA)، رشته تخصصی قضاوت و مشاوره دادگاه امور اداری

زندگی و سوابق سیاسی:

زمانی که به عنوان قاضی مشاور در دادگاه امور اداری مشغول به کار بود، مورد توجه ژاک اتلی (۸) قرار گرفت و در فاصله سال های ۱۹۸۲ تا ۱۹۸۸، توسط او به سمت مشاور فنی دبیرخانه عمومی ریاست جمهوری منصوب شد. پیش از آن کاردار امور جوانان و ورزش و نیز کاردار امور اجتماعی بود. در سال ۱۹۸۸ توسط فرانسوا میتران (۹) به عنوان مشاور عمومی منطقه دو-سور و شهردار سل-سور-بل منصوب شد. او مدتی هم در دفتر ژاک دولور (۱۰) مشغول کار بود و بیانیه های زیادی را که از کلوب های منطقه ژاک دولور صادر می شد امضاء می کرد. در سال ۱۹۹۴ هم زمان با

حضور در مجلس ملی و شورای عمومی دو-سور، در آزمون کانون وکلای پاریس پذیرفته شد و توانست به دفتر کار تاپتن^(۱۱) راه پیدا کند.

در مارس ۲۰۰۴ توانست ریاست شورای ناحیه پواتو شارنت را در مقابل الیزابت مورین^(۱۲)، که ریاست سابق آن را بر عهده داشت، به دست آورد. در واقع پیروزی او در این انتخابات سمبل عدم پذیرش دولت رافارین^(۱۳)، نخست وزیر وقت دولت شیراک و رئیس سابق این ناحیه بود.

خلاصه ای از فعالیت های سیاسی و حزبی او به شرح ذیل می باشد:

○ سگولن معتقد است

که تابو شکسته است

«من فکر می کنم که زن بودن

دیگر به معنای معلول بودن نیست.

افکار جهانی در این زمینه

تغییر کرده است.»

مناصب در وزارتخانه:

- ۳ آوریل ۱۹۹۲ تا ۲۹ مارس ۱۹۹۳: وزیر محیط زیست در دولت برگووا^(۱۴)
- ۴ ژوئن ۱۹۹۷ تا ۲۷ مارس ۲۰۰۰: معاون وزیر تحصیلات ملی در امور آموزش در دولت ژوسپین^(۱۵)
- ۲۷ مارس ۲۰۰۰ تا ۲۷ مارس ۲۰۰۱: معاون وزیر کار و تعاون در امور خانواده و کودک در دولت ژوسپین
- ۲۸ مارس ۲۰۰۱ تا ۵ می ۲۰۰۲: معاون

وزیر کار و تعاون در امور خانواده و کودک و افراد معلول در دولت ژوسپین

مناصب سیاسی ملی:

- ۱۳ ژوئن ۱۹۹۸ تا ۲ می ۱۹۹۲: نماینده دو-سور (استعفا برای ورود به دولت برگووا)
- ۲ آوریل ۱۹۹۳ تا ۱۲ آوریل ۱۹۹۷: نماینده دو-سور
- ۱ ژوئن ۱۹۹۷ تا ۴ ژوئن ۱۹۹۷: نماینده دو-سور (استعفا برای ورود به دولت ژوسپین)
- از ژوئن ۲۰۰۲: نماینده دو-سور مناصب سیاسی ناحیه ای (محلی):
- ۱۹۳۸ - ۱۹۶۸: مشاور شهرداری تروویل -سور-مر (۱۷)
- ۱۳ مارس ۱۹۸۹ تا ۱۸ ژوئن ۱۹۹۵: مشاور شهرداری مل^(۱۸) (منطقه دو-سور)
- ۱۸ ژوئن ۱۹۹۵ تا ۱۸ مارس ۲۰۰۱: مشاور شهرداری نیور^(۱۹) (منطقه دو-سور)
- ۲ آوریل ۱۹۹۲ تا ۲۳ مارس ۱۹۹۸: مشاور عمومی منطقه دو-سور
- ۲۳ مارس ۱۹۹۲ تا ۳ آوریل ۱۹۹۲: مشاور ناحیه ای پواتو-شارنت (استعفا برای ورود به دولت برگووا)
- از ۲ آوریل ۲۰۰۴: ریاست شورای ناحیه ای پواتو-شارنت
- از ۲۰۰۴: ریاست سندیکای پارک جنگلی ماره پواتون^(۲۰) (کاشت ده هزار نهان در این پارک)
- دستاوردهای محیط زیست: قانون بهبود و بازیافت زباله، قانون احیاء مناظر و چشم اندازهای طبیعی، قانون مبارزه با آلودگی صوتی.
- دستاوردهای آموزش و پرورش: بازسازی مراکز مجهز کمک آموزشی، ابداع نهاد های اجتماعی برای دانش آموزان (مانند نهاد اجتماعی برای ایجاد غذاخوری در آموزشگاه ها)، پیاده کردن دستور العمل های زبان به عنوان یک اولویت در مهدکودک ها، اصلاح آموزش و پرورش در مدارس با به وجود آوردن مسیرهای آموزشی روشن و مشخص، ابداع ساعات حمایت آموزشی، ابداع هفته والدین در مدارس و مشارکت ملی برای انتخابات نمایندگان والدین، تنظیم اوقات کودکان با ابداع قرارداد آموزش محلی و آموزش به شهروندان، آموزش زندگی جمعی به کودکان، دفاع از حقوق کودکان و مبارزه با خشونت علیه کودکان (قانون ژوئن ۱۹۹۸، جلوگیری و سرکوب

پانوشته:

متحمان، قانون مبارزه با پورنوگرافی کودکان، مبارزه با خشونت در مؤسسات، ابداع برنامه " کودک و رسانه " و مبارزه با خشونت در رسانه ها، پایه ریزی یک مبحث بزرگ در تلویزیون برای ایجاد حساسیت و جلوگیری از خشونت جنسی، بازنگری در بعضی ساختارها برای سازگار کردن آن ها برای معلولان، ابداع برنامه آموزشی و ادغام کودکان و بزرگسالان معلول در مدارس، منظم کردن و اصلاح وسایل حمل و نقل عمومی و فردی برای افراد معلول، ابداع برنامه "توریسم و معلولان".

1- Marie - Segolene Royal

۲- Francois Hollande

۳- Parti Socialiste .

یکی از شاخه های جناح چپ در فرانسه که در حال حاضر ریاست این حزب بر عهده فرانسوا هلاند می باشد.

۴-Conseil regional de Poitou - Charentes .

مطابق تقسیمات سیاسی، فرانسه از ۱۰۰

دپارتمان تشکیل شده است که در قالب ۲۲

کلان شهر و ۴ منطقه خارجی (برون مرزی)

گروه بندی شده و هر کدام یک ناحیه

(Region) را تشکیل می دهند. رئیس شورای

هر ناحیه از طریق انتخابات و از میان

نامزدهای دپارتمان های همان ناحیه و

کارمندان عالی رتبه شهرداری ها انتخاب

می شود. تصمیمات این شورا تأثیرات مهمی

در نحوه اداره کشور در حوزه محلی دارد.

شورای ناحیه ای پواتو- شارنت متشکل

از ۵۵ عضو با اکثریت هواداران جناح چپ

می باشد که در مجموع ۲۰ کرسی آن متعلق

به حزب سوسیالیست و ریاست آن بر عهده

جزایم جنسی در حفاظت و حمایت از کودکان)، قانون ژوئن ۱۹۹۸: مبارزه با بیروتاژ (آزار کودکان تازه وارد کوچک تر توسط دانش آموزان بزرگ تر)، مبارزه با خشونت و باج گیری از کودکان با اختصاص خط تلفنی فوریت های خشونت (Violence Sos)، آموزش مدنی اجباری برای کودکان هنگام دریافت مدرک فارغ التحصیلی از مدرسه، ابداع کلاس ها و اولین آموزشگاه های شبانه روزی تقویتی، ارزش نهادن مجدد به نقش مدارس پرستاری. دستاوردهای خانواده و امور اجتماعی: حمایت از والدین با ایجاد قانون اختیارات و قدرت والدین، ابداع مرخصی پدر در هنگام زایمان همسر، ابداع جزوه آموزشی برای پدران (که تازه صاحب فرزند شده اند)، حمایت از فرزند خواندگی و پذیرش فرزند خوانده به صورت فراملیتی، نهادینه کردن حمایت از کودک در قالب نهاد عمیق خانواده، ایجاد چهل هزار ظرفیت جدید برای پذیرش نوزادان در مهد کودک ها، تحول وضعیت اسکان اجتماعی، مرخصی و حمایت مالی برای حضور والدین در کنار فرزند بیمارشان، حمایت مالی برای آموزش خاص به والدین دارای کودک معلول، حمایت مالی برای بازگشت به تحصیل، قانون مبارزه با فحشای کودکان (صغار) و مجازات کیفری برای

سگولن رویال می باشد.

۵- Universite de Nancy I

۶-IEP : Institut detues politiques de Paris

۷-ENA : Ecole Nationale dadministration:

این مدرسه در سال ۱۹۴۵ در زمان دولت

موقت جمهوری فرانسه و به ریاست ژنرال

شارل دوگل تأسیس شد. از جمله فارغ

التحصیلان مهم آن می توان از ژاک شیراک،

دومینیک دوویلپن، والرئ ژیکاردستن و

فرانسوا هلاند نام برد.

کارشناس محیط زیست، نویسنده، کارمند

عالی رتبه فرانسه و مشاور فرانسوا میتران

۸-Jacques Attali

کارشناس محیط زیست، سیاستمدار، نماینده

فرانسه در کمیسیون اروپا، رئیس کمیسیون اروپا،

۹-rancois Mitterrand

رئیس کمیسیون اروپا، وزیر اقتصاد در

کابینه میتدان و از بنیان گذاران اتحادیه اروپا

۱۰-Jacques Delors

وکیل- پرفسور سیاسی، زندانی جنگ

جهانی در سال ۱۹۴۰ و از عناصر مهم جنبش

مقاومت فرانسه.

۱۱-Pierre- Henri Teitgen

۱۲- Elisabeth Morin

نخست وزیر در کابینه شیراک از ۶ می ۲۰۰۲

تا ۳۱ می ۲۰۰۵

۱۳- Jena- Pierre Raffarin

۱۴-Beregovoy

۱۵- Jospin

۱۶- Deux - Sevres

۱۷- Trouvillesur- Mer

۱۸- Melle

۱۹- Niort

۲۰-Marais Poitevin

منبع: سایت خبری

